

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Lovforslaget (nr. 214) findes i tillæg A. sp. 5881, fremsættelsen i tidenden sp. 4923).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Hans Lund: Med det foreliggende lovforslag om en udvidelse af postgirokontorets virksomhed opfylder ministeren for offentlige arbejder det tilsagn, han gav i folketingets spørgetid den 28. februar 1973. I stedet for at udnytte sin ret til administrativt at indføre de ordninger, som nu er nedfældet i lovforslaget, kommer udvidelsen af postgirokontorets virksomhed nu til almindelig behandling her i tinget, og det vil jeg gerne hilse med tilfredshed. Alle interesseorganisationer får nu lejlighed til at studere lovforslaget og træffe udvalget, hvis det ønskes, og der bliver også mulighed for at få belyst de misforståelser, der sikkert nok har været, og som vi i hvert fald gerne skulle have ud af verden.

Man kan godt sige, at ministerens initiativ har givet anledning til lidt diskussion. Men det må dog være sådan, at ministeren for offentlige arbejder ligesom andre ministre har pligt til at udvikle de områder, han nu engang er chef for. Ministeren for offentlige arbejder har pligt til som chef for postgirokontoret at udbygge postgirokontorets virksomhed, og jeg finder det i hvert fald ganske rimeligt, at ministeren sørger for, at

postgirokontorets kapacitet bliver udnyttet på en rimelig måde.

Jeg mener også, at det må være rimeligt, at staten lader sin pengeformidling gå over sit eget pengeinstitut. Man kan godt sige, at vi igennem alt for mange år har ladet en af hovedbankerne administrere for mange af statens penge, og man kan også godt sige, at man herved har favoriseret en enkelt bank på bekostning af andre.

Det er imidlertid også sådan ifølge det lovforslag, vi har for her, at ingen tvinges til at benytte girokontoret. Der bliver kun tale om, at girokontoret kommer ud i et almindeligt konkurrenceforhold med hensyn til de under staten ansatte.

Der er heller ikke tale om, at der opnås særlige fordele for den befolkningsgruppe, som lovforslaget omfatter. Renteydelserne både til den ene og den anden side bliver nøjagtig de samme som dem, vi kender fra banker og sparekasser.

Det er klart, at pengeformidling over giro har sine fordele, lige så vel som pengeformidling over de almindelige pengeinstitutter har sine. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på fordelene ved de to systemer, men jeg kan vist se herfra, at pengeinstitutterne hidtil må have løst deres opgaver på en temmelig god måde, idet det jo viser sig, at Danmark i forhold til de lande, som vi normalt sammenligner os med, er langt dårligere dækket, hvad girokontohavere angår. Det kan nævnes, at i Sverige, Holland og Frankrig er der henholdsvis 780, 1.730 og 1.420 girokontohavere pr. 10.000 indbyggere, mens der i Danmark kun er 440.

Noget af det skyldes måske, at vi har et så udbygget pengeinstitutnet her i landet, som tilfældet er. Jeg ser dog gerne, om vi gennem den ændring af postloven, som vi nu laver, kan forhindre en yderligere udbygning, for det tør nok siges, at der er utrolig mange vildskud på området. Det er også meningsløst, at man i et land som Danmark har 3.300 pengeinstitutter. Det er jo sådan, at der ligger pengeinstitutter på næsten hvert eneste gadehjørne; i mange stationsbyer træffer man inden for 100-200 m 4-5 pengeinstitutter. Det er i hvert fald ikke rationelt, og hvis man med dette lovforslag kan forhindre, at der bliver brug for yderligere pengeinstitutter landet over, har vi da i hvert fald opnået noget.